

เรื่องเล่าร่ำพลั่ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

คำตอบของหัวใจ

นางสาวจรรยา จอมโคกสูง

หอผู้ป่วยพิเศษ 74 งานการพยาบาลผู้ป่วยใน ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์

มีคำถามมากมายเกิดขึ้นภายในจิตใจเรา เช่น เราเกิดมาเพื่ออะไร ทำไมเราถึงเลือกมาทำงานเป็นพยาบาล ตอนนั้นเราเป็นยังงี้บ้างกับการทำงานอาชีพนี้ ระยะเวลาที่ผ่านมาเรารู้สึกอย่างไรกับงานที่เราทำ อะไรที่ทำให้เราทำงานนี้ต่อ และเราอยากจะทำงานนี้ไปจนถึงเมื่อไร คำถามเหล่านี้เริ่มเกิดขึ้นภายในจิตใจเราเมื่อไม่เรื้อรังที่ผ่านมา เมื่อเราได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงมากมาย ทั้งด้านการใช้ชีวิต ด้านสุขภาพ และด้านสังคม ของตัวเราเอง บุคคลรอบข้าง เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนรุ่นพี่ และแม้กระทั่งเพื่อนร่วมงาน ทำให้เรากลับมานึกย้อนว่าหัวใจเรามีคำตอบให้กับตนเองไว้อย่างไร

เราเกิดขึ้นมาในชีวิตหนึ่ง เราไม่อาจทราบได้ว่า ชีวิตหนึ่งนี้ของเรานั้น เราจะได้ใช้เวลากับชีวิตของตัวเองนั้นได้ในระยะเวลานานเท่าไร บางคนได้มีโอกาสเกิดมา แต่มีโอกาสได้มีชีวิตอันแสนสั้น ในทางกลับกัน บางคน ได้มีโอกาสเกิดมา และได้มีโอกาสในการได้มีชีวิตอันแสนยาวนาน ไม่มีใครที่จะสามารถตอบได้ว่าใครจะได้มีโอกาสได้ใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ได้นานเท่าไร เพราะฉะนั้นเรื่องระยะเวลาของการมีชีวิตของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่สามารถที่จะกำหนดหรือคาดเดาไว้ได้ ว่าตัวเราเองนั้นจะมีอายุขัยของการได้ใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ได้นานเท่าไร แต่เมื่อเรามีโอกาสได้เกิดขึ้นมา และมีโอกาสในการได้มีชีวิต สิ่งหนึ่งที่จะกำหนดให้เรารู้และเข้าใจตัวเราเองนั้น คือเป้าหมายของการมีชีวิต ในที่นี้จะหมายถึงเป้าหมายของชีวิตตัวเราเองในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง

เราได้มีโอกาสได้ดำเนินชีวิตมาซึ่งช่วงวัยของผู้ใหญ่ตอนกลาง ยอมรับว่าช่วงวัยนี้เป็นช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิตอีกขั้นหนึ่ง การมีชีวิตที่เพิ่มมากขึ้น การเป็นผู้ใหญ่ที่เพิ่มมากขึ้น บอกได้เลยว่าไม่ง่ายและก็ไม่ยากที่เราจะก้าวผ่านช่วงวัยนี้ไปได้โดยสมดุล และให้เป็นไปตามจุดหมายปลายทางที่เราได้กำหนด ซึ่งช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทำให้เราได้ขึ้นทั้งด้านร่างกาย และด้านจิตใจ โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้เราได้มีโอกาสในการค้นหาคำตอบภายในตัวเราเอง และได้มีโอกาสได้นึกย้อนวันวานในอดีต ถึงจุดหมายปลายทางที่เคยมุ่งหวังในช่วงวัยเด็กอย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น แล้วภาพจำที่เคยมีขึ้นได้นั้น คือ เด็กผู้หญิงคนหนึ่ง กำลังจะถึงทางแยกของชีวิต มีเส้นทางต่างๆ ให้เลือกเดินมากมาย แต่มีเส้นทางเส้นหนึ่งนั้น ที่เด็กคนนี้ได้เห็น คือ การเป็นพยาบาล ซึ่งเป็นภาพที่ผู้หญิงใส่หมวกสีขาว ใส่ชุดขาวในการทำงาน และมีเป้าหมายว่าจะทำงานในการเป็นหญิงชุดขาวนี้ในวัยผู้ใหญ่ ในความรู้สึกตอนนั้นรู้สึกว่าการทำงานภายใต้ชุดขาว ช่วงดูมีเสน่ห์ น่าค้นหา มีคุณค่าต่อ ทุกคนที่ได้สัมผัส น่าจะเป็นอาชีพที่อยากจะฝากอนาคตของตัวเองไว้ในช่วงชีวิตของการทำงานในวัยผู้ใหญ่ ทำให้เราได้ตัดสินใจเลือกทางเดินเส้นนี้

จากวันที่ตัดสินใจเลือกเรียนพยาบาลจนถึงวันที่ได้เรียนจบ และย่างก้าวเข้าสู่ช่วงวัยการทำงานของการเป็นพยาบาลอย่างสมบูรณ์ จนมาถึงปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนผ่านชีวิตของการทำงานของการเป็นพยาบาลมากมาย ทั้งรูปแบบของการทำงาน การมีเพื่อนร่วมงานที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเข้ามาทำงานร่วมกัน และแม้กระทั่งการผลัดเปลี่ยนสถานที่การทำงาน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้ชีวิตของเราเกิดการปรับเปลี่ยนไปอย่างมาก ทั้งด้านรูปแบบงานที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนไปในแนวทางขององค์กร ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพของการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านชีวิตของตนเองและครอบครัว ซึ่งทุกครั้งของการเปลี่ยนแปลง เราจะได้เรียนรู้และเกิดการปรับเปลี่ยนให้มีความสมดุลเกิดขึ้น ในบางครั้งอาจจะต้องใช้การกำลังใจ ในการนำพาตนเองไปอยู่ในจุดที่สมดุลได้อย่างเหมาะสม อาจมีความรู้สึกท้อ ความรู้สึกเหนื่อยล้าได้ในบางครั้ง แต่สุดท้ายเราก็ก้าวผ่านร่างกายและจิตใจไปสู่จุดที่สมดุลของชีวิตได้ การได้พบประสบการณ์ใหม่ๆ ส่งผลให้เราได้ตกตะกอนความคิด ความรู้สึก และสัมผัสรับรู้อะไรบางอย่างในจิตใจของเรา ว่าภายในจิตใจและภายในร่างกายของเรานั้น มีพลังพิเศษบางอย่างที่แอบซ่อนอยู่ ซึ่งทำให้เราค้นพบว่า ตัวเราเองนั้นมีความสามารถที่จะทำอะไรหลายๆ อย่างได้ และสามารถทำได้อย่างสมดุล ตามความเหมาะสมของสถานการณ์นั้นๆ ทำให้เราเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และภาคภูมิใจในสิ่งที่ได้ทำ ซึ่งจากระยะเวลาของการทำงานเป็นพยาบาลมากกว่า 10 ปีนั้น เราได้ค้นพบเสน่ห์ของการเป็นพยาบาลของตนเอง ได้ค้นพบคุณค่าของอาชีพที่เราอยากสัมผัสเมื่อหลายปีก่อน และได้นำคุณค่าของอาชีพที่เราได้สัมผัสมาส่งต่อให้ทุกคนได้สัมผัสรับรู้ร่วมกัน ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และเกิดกำลังใจในการที่จะค้นหาเสน่ห์ของการทำงานเป็นพยาบาลต่อไปในปัจจุบัน ในส่วนของอนาคตนั้น เราเองก็ไม่อาจทราบได้ว่าตัวเราเองนั้นจะมีแนวทางของการดำเนินชีวิตไปในหนทางใด แต่มีสิ่งหนึ่งที่จะทำให้เราพึงระลึกไว้เสมอ นั่นคือ เป้าหมายของชีวิตในทุกช่วงขณะมีชีวิตนี้ของเรานั้นได้ดำเนินไป ซึ่งเป้าหมายที่ได้กำหนดจะเป็นสิ่งที่จะช่วยนำทางให้เราดำเนินชีวิตต่อไปบนโลกใบนี้ ให้เกิดความสมดุลในทุกช่วงขณะชีวิตของเรา

การได้ค้นหาคำตอบของหัวใจในครั้งนี้ ทำให้เราได้ค้นพบว่า เราเกิดมาเพื่อดำเนินชีวิตบนโลกใบนี้ โดยมีเป้าหมายของแต่ละช่วงชีวิตเป็นจุดกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตของเรา การที่เราเลือกมาเป็นพยาบาล เพราะอาชีพพยาบาลนั้น เป็นอาชีพที่มีเสน่ห์ น่าค้นหา และมีคุณค่าต่อทุกคนที่ได้สัมผัส การได้ทำงานพยาบาลในช่วงระยะเวลามากกว่า 10 ปีนั้น ทำให้เราได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของชีวิตการทำงาน ของการเป็นพยาบาลที่หลากหลาย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ได้เกิดขึ้นในแต่ละครั้งนั้น ส่งผลให้เกิดเป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่าในชีวิตของเรา ทำให้เราได้ค้นพบพลังพิเศษบางอย่างในจิตใจ โดยพลังที่เกิดขึ้นนั้นได้นำพาให้เราได้ดำเนินชีวิตไปอย่างสมดุล ทำให้เราเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และเกิดพลังกำลังใจในการที่จะค้นหาเสน่ห์ของการทำงานเป็นพยาบาลต่อไป และท้ายที่สุดของการค้นหาคำตอบของหัวใจในครั้งนี้ ทำให้เราค้นพบว่า เรารู้สึกดีใจ และรู้สึกยินดีกับการเป็นพยาบาลในช่วงชีวิตนี้ของเรา